

Karşılıksız İyilik Var mıdır?

“İyilik yap, denize at. Balık bilmezse Halık bilir!” diyen büyüklerimiz, iyilikte son noktanın Halık yani Yüce Yaratıcı Allah’ın rızası olduğunu teyit etmişler.

Yapılan iyiliklerin hepsinde bir karşılık beklenir. Bunların en masumu şüphesiz Allah rızası ve yapanın kendi gönül huzurudur.

Samimiyet ve ihlas zayıflayarak nefsanî duygular veya çıkar beklentileri ön plana çıktıkça, iyiliğin kendisi küçülür, reklamı ve beklenen etkisi artar.

İyiliğin ilk hastalığı bilinme ve duyulma arzusudur. Sağ elinizin verdiğini sol eliniz görmesin diye uyarın Peygamber Aleyhisselamın sözü nedense çabuk unutulur. Mümkün olduğunca şahitler huzurunda ilan edilerek yapılır iyilikler. Şahit bulunamazsa sosyal medya ve basın imdada yetişir.

İyilik adına yapılan yardım ve bağışların miktarı ve sıklığı arttıkça bazı kişilerde ince bir kibir damarı yürüyüp gelişir. Nimetlerin emanetçisi olduğunu unutarak nimet veren pozisyonunda kendisini iyilik yaptıklarından daha kıymetli ve hayırlı görmeye başlar. Bu durum hal ve hareketlerine de sirayet eder, değişik tavırlar göstermeye başlar.

İyiliğin karşılığında beklenen abartılı teşekkür ve minnet ifadeleri zamanla yetmeyebilir. Bu beklenti fiili karşılık ve hizmet talebine dönüşebilir. Bedava peynir ancak fare kapanında olur tespiti de bu gerçeğin farklı bir ifadesidir.

Siyasi beklentileri olanların yardım ve destekleri özellikle seçim zamanlarında yoğunlaşır. Oy beklentili iyilik hareketlerinin toplumda kanıksanarak normal görüldüğünü söyleyebiliriz. Beklentiler karşılanmayınca kesilen iyiliklerin, kişisel kaynaklardan değil kamu imkânlarından sağlandığını söyleyebiliriz.

Ahir zamanda hastalanan ve yozlaşan anlayışlarımız arasında iyilik kavramının da yer aldığını kabul ederek, teşhisimizi doğru koymalı, sonra hep birlikte iyiliğin tekrar yüceltilmesi için tedavi yoluna gitmeliyiz.

Küresel ekonomik çarkların dayatması ve ülkelerin bağımsızlığını fiilen yok etmesi, egoist ve kapitalist psikolojinin salgın boyutunda yayılmasına neden olmuştur. Artık kendi başına yetebilen ülke neredeyse hiç kalmamıştır.

Siyonist finansal sistemin küresel hakimiyeti içinde kendi ekonomik düzenini kuramayan Müslüman ülkeler de kaçınılmaz ekonomik sömürgelere dönmüştür. Tepe yönetimlerde kangrene dönüşen bu hastalıklı düzen varken, halk seviyesinde ideal yapının kurulması ve gelişmesi çok zor, pahalı ve uzun vadeli bir çalışma gerektiriyor.

İslam toplumlarında halkın birliğini ve dayanışmasını baltalayan ve fiilen yardımlaşmayı imkânsız kılan Pandemi gibi özel şartlar nedeniyle, sosyal ve ekonomik yıkım etkisi artıyor, felaketin yaşanma süresi kısalıyor. İyilik düşmanı bu gelişmelerin birbirinden bağımsız ve alakasız olduğuna ise ancak saflar inanır!

Siyonist düzenin veya Çin gibi güncel aparatlarının zehirli iyiliklerine karşı her zaman uyanık ve tetikte olmak gerekir. Çünkü onların iyiliğe karşı beklentileri bizleri sömürgelere ve köleliğe götüren kayıtsız şartsız teslimiyettir. Biz bu filmi geçmişte ABD yardımları ile yok edilen savunma ve uçak sanayimizle görmüştük. Benzer senaryolara kurban olmayalım. Cazip tekliflerine kanarak köprü, otoyol ve liman gibi stratejik tesislerimizi bunlara kaptırmayalım! Ülkemizin sınırlı miktardaki tarım alanlarını Siyonist ve yabancı mihraklara kaptırmayalım.

Sözün özü her iyilik bir karşılık beklentisi doğurur. Bunların en masumu Allah rızasıdır. O'nun ve Resulünün tavsiye ettiği iyilik şartları da bellidir. Zekat ve fitr gibi zorunlu yardımlar iyilik değil bir borcun ifasıdır. Bunlardaki hatalarımızdan başlayarak iyiliğimizi lekeleyen tüm eksiklerden arınma şuurlu ve gayretini Kadir Mevla'm cümlemize nasip ve müyesser eylesin! Amin.

Görsel kaynağı: www.pngitem.com